

NEM TUDNAK

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 14. szám, 2019. április 5.

Minden tavasszal át kell ezen esni. Az őrök már kora reggel megjelennek kijelölt állomáshelyükön, az utca egy napig elcsúfítva. A kirakott lomok között fújdogál a szél.

Házunk előtt a magában hangosan beszélő férfinak időnként kisebb csomagot hoz a furgonjából kikászálódó sofőr; a termoszt és az ételt megköszöni a „főnöknek” a strázsáló. Aztán folytatja a monológot, a nézelődést.

„Ezek sosem dolgoznak?” – tör rám kedves szomszédom (aki egyébként tényleg kedves, csak ne „migránsról” és „cigányról” essék szó). Próbálok válaszolni, de nem engedi: „Gyereket csinálni, az megy nekik, abból jól elvannak. A magyarok meg fogynak.” Mosolyogva sikerül kérdeznem: a „magyarok” is „csinálhatnak”, nem? Nem – jön a határozott fejrázás, a csodálkozó tekintet: még ezt sem tudod? S nyomatékka!

„Nem, nem tudnak. Azért van annyi lombikbébi.”

Nem gondoltam, hogy ekkora a baj.